RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/308

af 18. februar 2019

om bemyndigelse af Østrig, Luxembourg og Rumænien til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Union har sat sig som et af sine mål at fremme beskyttelse af børns rettigheder, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Foranstaltninger til beskyttelse af børn mod ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse er en væsentlig del af denne politik.

(2) Rådet har vedtaget forordning (EF) nr. 2201/2003 ([2]) (»Bruxelles IIa-forordningen«), der har til formål at beskytte børn mod skadelige virkninger af ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse og indføre procedurer, der skal sikre, at disse børn hurtigt vender tilbage til deres sædvanlige opholdssted, og at samværsretten og forældremyndigheden beskyttes.

(3) Bruxelles IIa-forordningen supplerer og styrker Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser (»Haagerkonventionen af 1980«), som på internationalt niveau indfører et system af forpligtelser og en samarbejdsordning mellem de kontraherende lande og mellem centrale myndigheder og sigter mod at sikre hurtig tilbagegivelse af ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn.

(4) Alle Unionens medlemsstater er parter i Haagerkonventionen af 1980.

(5) Unionen opfordrer tredjelande til at tiltræde Haagerkonventionen af 1980 og støtter den korrekte gennemførelse af Haagerkonventionen af 1980 ved blandt andet sammen med medlemsstaterne at deltage i de særlige kommissioner, som regelmæssigt nedsættes under Haagerkonferencen om International Privatret.

(6) En fælles retlig ramme gældende for Unionens medlemsstater og tredjelande kunne være den bedste løsning på følsomme sager om international bortførelse af børn.

(7) Haagerkonventionen af 1980 fastsætter, at den finder anvendelse mellem et land, der tiltræder konventionen, og de kontraherende lande, der har erklæret, at de accepterer tiltrædelsen.

(8) Haagerkonventionen af 1980 tillader ikke, at regionale organisationer for økonomisk integration såsom Unionen bliver part i den. Unionen kan derfor ikke tiltræde nævnte konvention og kan heller ikke deponere en erklæring om accept af et land, der tiltræder konventionen.

(9) I henhold til Den Europæiske Unions Domstols udtalelse 1/13 ([3]) falder erklæringer om accept i henhold til Haagerkonventionen af 1980 under Unionens eksterne enekompetence.

(10) Hviderusland deponerede sit instrument til tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 den 12. januar 1998. Haagerkonventionen af 1980 trådte i kraft i Hviderusland den 1. april 1998.

([1]) Udtalelse af 31.1.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).
([3]) ECLI:EU:C:2014:2303.

(11) Alle berørte medlemsstater med undtagelse af Østrig, Danmark, Luxembourg og Rumænien har allerede accepteret Hvideruslands tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. Hviderusland har accepteret Bulgariens, Estlands, Letlands, Litauens og Maltas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. På baggrund af en vurdering af situationen i Hviderusland konkluderes det, at Østrig, Luxembourg og Rumænien er villige til i Unionens interesse at acceptere Hvideruslands tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.

(12) Usbekistan deponerede sit instrument til tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 den 31. maj 1999. Haagerkonventionen af 1980 trådte i kraft for Usbekistan den 1. august 1999.

(13) Alle medlemsstater med undtagelse af Østrig, Danmark, Luxembourg og Rumænien har allerede accepteret Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. Usbekistan har accepteret Bulgariens, Estlands, Letlands, Litauens og Maltas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. På baggrund af en vurdering af situationen i Usbekistan konkluderes det, at Østrig, Luxembourg og Rumænien er villige til i Unionens interesse at acceptere Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.

(14) Østrig, Luxembourg og Rumænien bør derfor bemyndiges til i Unionens interesse at deponere deres erklæringer om accept af Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 i overensstemmelse med betingelserne i denne afgørelse. De øvrige medlemsstater i Unionen, som allerede har accepteret Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980, bør ikke deponere nye erklæringer om accept, da de eksisterende erklæringer bevarer deres gyldighed i henhold til folkeretten.

(15) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af Bruxelles IIa-forordningen og deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

(16) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Østrig, Luxembourg og Rumænien bemyndiges hermed til i Unionens interesse at acceptere Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.

2. Østrig, Luxembourg og Rumænien skal senest den 19. februar 2020 deponere en erklæring om accept i Unionens interesse af Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 med følgende ordlyd:

»[Fulde navn på MEDLEMSSTATEN] erklærer at acceptere Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2019/308.«

3. Østrig, Luxembourg og Rumænien underretter Rådet og Kommissionen om deres deponering af deres erklæringer om accept af Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 og meddeler Kommissionen erklæringernes ordlyd senest to måneder efter deponeringen.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Østrig, Luxembourg og Rumænien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2019.

På Rådets vegne
N. BĂDĂLĂU
Formand